

2/2023

Pisara

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen Ystävä- ja jäsenlehti

*Asiaa
uskosta*

SAANKO KYSYÄ SINULTA MUUTAMAN KYSYMYKSEN? NIIN, JUURI SINULTA.

TUNTUUKO, ETTEI ELÄMÄLLÄSI OLE TARKOITUSTA? PELOTTAAKO SINUA?
 OLETKO MIETTINUT, ONKO JUMALAA OLEMASSA
 TAI MITÄ TAPAHTUU KUOLEMAN JÄLKEEN?

Raatattu kertoo meille ilosanoman Jeesuksesta. Usko Jeesukseen antaa elämään toivoa etenkin silloin, kun elämää varjostavat vaikeat asiat. Se kantaa läpi elämän iloissa, suruissa ja ihan tavallisen arjen keskellä.

Raatattu alussa kerrotaan, että Jumala on luonut maailman hyväksi ja ihmisen elämään hänen yhteydessään. Maailmassa on paljon kaunistaja ja hyvää, kuitenkin päivittäiset uutiset kertovat meille, että kaikki ei ole niin kuin pitäisi. Myös oma elämämme näyttää kuinka toimimme väärin niin itseämme, toisia ja Jumalaa kohtaan. Olemme itsekkäitä ja rakkaudettomia.

Raatattu on hyvin realistinen kirja. Se kertoo meille siitä, että synty on katkaissut suhteemme Luojaamme: *"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vaila ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa..."* Room. 3:23

Jumala kuitenkin rakastaa luomaansa ihmistä ja tahtoo

elää yhteydessä meihin. Jeesus kuoli ristillä syntiemme sovituksiksi. Hän kärsi meille kuuluvan rangaistuksen.

"Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Jes. 53:8

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen usko, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh. 3:16

Suuri uutinen on se, että Jeesus julkisen kuolemansa jälkeen nousi ylös kuolleista. Hän osoitti, että elämä ei pääty kuolemaan vaan jatkuu iankaikisiksi. Hän avasi myös meille syntisille tien Jumalan luokse. Ilman häntä emme sinne pääse, koska pahuutemme estää sen.

Jeesus kutsuu ihmisiä elämään yhteydessään, Jumalan lapsina. Hän odottaa, että sinä ja minä ottaisimme vastaan sen pelastuksen jonka hän on maailmalle lahjoittanut.

"Ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos." Joh. 6:37

"Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä." Joh. 1:12

Ihmisestä tulee Jumalan lapsi kun hän saa vastaanottaa Jeesuksen ja syntien anteeksi-antamisen omaan elämäänsä. Itse Jumala ei vaadi meiltä mitään mitä hän ei olisi valmis antamaan. Muutosvoima tulee Jumalalta.

"Jos me tunnustamme syntimme on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1. Joh. 1:9

Voit halutessasi rukoilla vaikka näin: *"Pyydän anteeksi Jumala, että olen kääntänyt liian usein selkäni sinulle. Tunnustan kaikki syntini ja pyydän, että saisin vastaanottaa anteeksiantamuksen ja voiman tulla Jumalan lapseksi. Tule Herra Jeesus elämäni, tule Herra Jeesus sydämeeni. Anna minulle voimaa seurata sinua. Amen!"*

Jokainen meistä on omalla tavallaan uskovainen. Uskoa sekin usko vaatii, ettei Jumalaa ole olemassa.

Osa ajattelee uskonasioista myönteisesti, osa torjuu kokonaan. Osa kantaa sisimmässään arvokasta lapsuudenuskon perintöä ja lahjaa.

Toisinaan keskustelussa ihmisten kanssa tulee esiin, ”että kyllähän minäkin uskon, mutten halua tulla sellaiseksi kuin uskovaiset ovat.” Suomennettuna se menisi varmaan niin, etten halua vetää hiuksiani tiukalle nutturalle, lopettaa kaikkea hauskaa elämässäni ja tuomita kaikkea mikä liikkuu.” Jos syy tällaiseen mielikuvaan on meissä kristityissä: olemme epäonnistuneet!

Länsimaalaisen ihmisen on vaikea uskoa sellaiseen jota ei voi silmin nähdä. Silti uskomme näkymättömään tuuleen tai sähköön. Itse asiassa emmehän kykene itsestämme näkemään kuin kuoren. Syvin minuus, se keitä todella olemme koostuu, persoonallisuudestamme, historiastamme, ajatuksista ja tunteita. Emme me niitäkään näe.

Raamattu sanoo: **”Uskon avulla me ymmärrämme, että maailmat on luotu Jumalan sanalla: näkyvä on syntynyt näkymättömästä.”** (Hepr.11:3). Itse tulin uskoon 28 vuotta sitten aikalailta pystymetsästä. Sen myötä aloin ymmärtämään Raamatun asioita uskon avulla. Usko on minulle sitä, että saan kaikessa luottaa ja turvautua Jumalaan. Uskoni ei ole ”laantunut” lähes kolmekymmenen vuoden aikana. Päinvastoin: minun on vaikea kuvitella elämäni ilman sitä.

Usko on lahja, jota ei anneta vain onnistuneille, hyvätapaisille ja kulissinsa pystyssä pitäneille vaan se kuuluu kaikille. Raamattu kertoo Jeesuksesta: **”Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi.”** (1.Joh.1:12). Jeesuksen vastaanottaminen tarkoittaa, että saat synnit anteeksi. Kuoleman jälkeen pääset taivaaseen kadotuksen sijaan. Uskoontulosta Raamattu käyttää mm. seuraavanlaisia ilmaisuja: ”siirtyä kuolemasta elämään, pimeydestä valkeuteen ja orjuudesta vapauteen...”

Ilkka Päiväsaari, piirijohtaja

”Amerikkalaisen tutkimuslaitos Barnan tuoreen tutkimuksen mukaan kolme neljästä ihmisestä ilmaisee halunsa kasvaa hengellisesti, ja 44 % toteaa olevansa Jumalaa kohtaan avoimempi kuin ennen pandemiaa. Neljäsosa mainitsee uskonnolliset yhteisöt uskon esteeksi.”

Kansanlähetys Häme

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetys on v.1969 perustettu itsenäinen yhdistys, joka toimii Pirkanmaalla ja Kanta-Hämeessä viedäkseen evankeliumia eteenpäin ja tukeakseen lähetystyötä Suomen Ev.lut. Kansanlähetysten kautta. Yhdistyksen talous perustuu täysin vapaaehtoisten lahjoitusten sekä testamenttien varaan.

Pisara

Julkaisija:

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetys ry.
Hämeenpuisto 41, 33200 Tampere
040 960 3690, hameenkl@sekl.fi
Y-tunnus: 0218209-8

Päätoimittaja:

Ilkka Päiväsaari

Lehden taitto:

Jarkko Lemetyinen,
www.katsedesign.fi

Kannen kuva:

Unsplash/Ben White

Työntekijöiden yhteystiedot:

Ilkka Päiväsaari, piirijohtaja
050 340 2485

Paula Jääskö, lähetys ja
-toimistosihteeri
040 9603690

Helena Vähäkangas, juniorityön
vastaava/ kouluttaja,
044 379 0895

Miina Makkonen, tavoittavan työn
koordinaattori Hml, 040 848 0542

Kirsi Jokela, maahanmuuttajatyön
yhdyshenkilö (vap.eht)
kijokela@gmail.com, 040 738 2731

Lasse Jussila, evankelista (vap.eht.)
040 536 5133

Riku Pesonen, rahastonhoitaja
(vap.eht.)

Marianna Hildén, juniorityöntekijä
(vap.eht.), 050 545 3344
marianna.hilden@gmail.com

sähköpostit:
etunimi.sukunimi@sekl.fi

Piirihallitus 2023:

Torsti Tauriainen, Jaakko Sadeharju,
Riku Pesonen, Antti Jääskö,
Kirsi Jokela, Riitta Kemppi,
Tuulia Taipale, Asta Vuorinen ja
Leena Peltonen

Pankkiyhteys:

Tampereen seudun Osuuspankki:
FI71 5730 0820 0457 02
Keräyslupa: RA/2021/1201

Painosmäärä ja jakelu:

1500 kpl. Lehti tilaajille sekä
jaetaan ilmaisjakeluna.

Osoitteenmuutokset:

hameenkl@sekl.fi tai
040 960 3690. Osoitteessa
www.hameenkl.fi voit
perua tilauksen tai tehdä
osoitteenmuutoksen.

ISSN 2242-7929 (painettu)

ISSN 2954-1743 (verkkojulkaisu)

Painopaikka: Grano, Vaasa

Kun usko saa liikkeelle

”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan”

(Hepr. 11:1).

Toivo saa meidät ihmiset liikkeelle. Kun uskomme, että asiat voivat olla paremmin, teemme töitä sen eteen, että asiat olisivat paremmin. Ponnistelemme niiden asioiden eteen, mitkä tuovat meille toivoa. Uskomme, että koulutus tai hyvä työ tuo taloudellisesti turvatun tulevaisuudesta ja terveelliset elämäntavat antavat toivoa terveestä, hyvästä elämästä.

Kaupunkien raunioista ja särkyneiden unelmien keskeltä pakolaiset lähtevät liikkeelle kohti parempaa elämää. Ihmiset jättävät sukulaisensa, usein myös perheensä, ja uhraavat varansa siinä toivossa, että Euroopassa heillä olisi parempi tulevaisuus edessään. Matkaa taitetaan satoja kilometrejä jalkaisin, salakuljettajien kyydissä ja meren ylikumiveneessä oman henkensäkin uhalla. Uimataidottomana

myrskyväällä merellä silmissä siintää vain toivo siitä, että asiat voivat olla paremmin. Edessä on tulevaisuus itselle ja lapsille. Kaikkea ei ole uhrattu turhaan. Matka ei pääty tähän. Kreikkaan saapuu vuosittain tuhansia pakolaisia. Kreikka on erityisesti Aasiasta tuleville ihmisille portti Eurooppaan.

Olemme perheenä tehneet työtä maahanmuuttajien ja pakolaisten parissa yli kymmenen vuotta. Olemme asuneet sinä aikana neljässä eri maassa. Viimeiset kaksi vuotta olemme asuneet Kreikassa. Voimme auttaa ihmisiä heidän jokapäiväisissä tarpeissaan. Voimme jakaa ruokaa ja antaa lämpimiä vaatteita. Olemme mukana projektissa, missä naisia koulutetaan ja he voivat saada työpaikan. Rahalla he voivat ostaa perheilleen ruokaa ja todistusta opiskelusta ja työstä he tarvitsevat, jos

he jatkavat matkaa täältä eteenpäin.

Ennen kaikkea me kuitenkin voimme olla antamassa näille ihmisille toivoa. Ei sellaista toivoa, että kaikki asiat täällä maailmassa sujuu hyvin, vaan jotain suurempaa. Voimme kertoa ihmisille Jumalasta, joka on uhrannut ainoan Poikansa antaakseen meille ikuisen elämän. Kuollessaan Jeesus on sovittanut syntimme ja meillä on pääsy Jumalan luo. Me emme voi pelastaa itseämme, mutta Raamattu vakuuttaa meille: ”Meidät on pelastettu, se on varma toivomme” (Room. 8:24). ”Se toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolelle” (Hepr. 6:19).

Voimme tuoda ihmisille toivoa, joka ei ole vain tätä elämää varten vaan kantaa meitä kuoleman jälkeen. Tässä elämässä unelmamme voivat luhistua,

sairaus viedä toivon terveestä elämästä ja työttömyys horjuttaa luottamustamme tulevaisuuteen. Usko Jumalaan antaa meille kuitenkin toivon, joka ei järky tai horju vaikka maailma ympärillämme murenisi. Tämä ilosanoma on saanut meidät liikkeelle vuosia sitten ja sitä haluamme olla jakamassa edelleen. Kaikilla ihmisillä on oikeus kuulla Jumalasta, joka rakastaa heitä. Jumala kutsuu jokaista ihmistä luokseen ja tarjoaa pelastusta ilman meidän omia pyrkimyksiä ja hyviä tekojamme. Tätä kutsua saamme ilolla olla viemässä eteenpäin ihmisille, jotka sitä ei vielä ole kuullut.

Keväällä ennen pääsiäistä saimme olla todistajina, kun kahdeksan pakolaistaustaista ihmistä kastettiin Välimeressä. Kauniina päivänä rannalla oli paljon muitakin ihmisiä todistamassa tätä erityistä hetkeä. Nuo

kahdeksan kastettua olivat löytäneet todellisen toivon ja päättäneet alkaa seurata Jeesusta. Jeesuksen seuraaminen heidän omassa kulttuurissaan voi tarkoittaa sitä, että he menettävät yhteyden perheisiinsä ja pahimassa tapauksessa heidän henkensä on vaarassa. Iankaikkiseen elämään kantavan toivon tähden nuo ihmiset olivat valmiita ottamaan tämän riskin.

Työssämme olemme opettamassa ihmisiä ja varustamassa seurakuntaa, joka pakolaisten parissa on syntynyt. Haluamme uusien uskovien kasvattavan syvät juuret Raamattuun, jotta heidän uskonsa voisi olla vahva ja kestää vastoinikäymiä. Näiden uusien Jeesuksen seuraajien kautta evankeliumi saa levitä taas uusille alueille. Usko saa heidät liikkeelle viemään sanomaa pelastuksesta ja toivosta oman kansansa pariin.

Euroopasta ei ole ehkä löytynyt sitä tulevaisuutta, mitä he lähtivät aikanaan etsimään, mutta he ovat löytäneet Hänet, joka antaa tulevaisuuden ja toivon. Kotiin viemisinä nämä pakolaiset voivat viedä kallisarvoisimman aarteen: varmuuden pelastumisesta ja paikasta taivaassa.

Mihin sinä panet toivosi? On hyvä miettiä, mihin uskot ja mitä kohti ponnistelet. Tässä maailmassa meillä ei ole pysyvää toivoa, mutta Jumala antaa toivon, joka kestää. Maailman myllerrysten keskellä, voimme elää yhdessä Jumalan kanssa rauhallisina mielin ja olla varmoja siitä että olemme matkalla taivaaseen. ”Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas toivo!” (Room. 15:13).

Heidi A

KUVAMATKA RAAMATUN ALKUPERÄISILLE PAIKOILLE VOI AVATA SILMÄT

USKON esteitä & todisteita

Elämä voi joskus tuntua merkityksettömältä tai tämä maailman aika pelottavalta. Moni kaipaa turvaa ja sisäistä rauhaa. Perinteinen kristinuskko ja Raamatun lupaukset Jumalan huolenpidosta voivat olla tuttu käsite, mutta silti voi olla vaikea uskoa. Se tuntuisi kuin 'hyppyä veden päälle'. Järki kaipaa maata jalkojen alle.

Gennesaretin rantaa

Israelia on kuvattu Raamatun luokkahuoneeksi ja se onkin täynnä mm. arkeologisia löydöksiä raunioita, maisemia ja silminnähtäviä asioita, jotka vahvistavat Raamatun tapahtumia historiallisesti kiistatta todeksi. Toisaalta kaikkea ei voi ymmärtää järjellä.

Eräs etsivä ihminen kuuli selityksen Raamatusta tutusta ja-keesta, jossa Jeesus käveli veden päällä Gennesaret -järvellä. Selityksen mukaan Jeesus ei

varsinaisesti kävellyt veden päällä, vaan 'hyppeli kiveltä toiselle' ja opetuslapset tekivät väärän johtopäätöksen.

Gennesaret -järven rannalla hän sai todeta, että selitys on väärä, jopa huvittava. Israelissa on vain yksi järvi, ja opetuslapset tunsivat joka kiven ja rannan. Olisi ollut outoa että he olisivat tehneet jälkipolvillekin säilyneen havainnon niin kummallisesti. Jäljelle jää vain uskominen, että Jumalan poika

on kykenevä kävelemään veden päällä, kävi se järkeen tai ei.

On silti monia ihmisiä, jotka nähdessään arkeologisia kaivauksia ja pyhiä paikkoja, ovat vahvistuneet uskossaan. Käsin kosketeltava asia on vakuuttanut järjen. Kuvassa alla on Jerusalem ja Öljymäki taaempänä. Siinä näkyy eri uskontokuntien rakennuksia, ja Öljymäen rinteessä' vihreässä kohdassa on evankeliumista tuttu Getsemanen puutarha, jossa Jeesus

Getsemanen puutarhan jatkut oliivipuut ovat n. 2000 v. vanhoja

pidätettiin. Hiukan sivummalla on ns. puutarhahauta ja Golgatakin löytyy lähimaastosta. Vaikka täysin tarkkoja paikkoja ei enää voi tietää, konkreettiset löydöksen puhuvat selvää kieltä, täällä se kaikki tapahtui. Kun sain pidellä temppelevuoren arkeologisilla kaivauksilla löytyneitä esineitä, mm vesiruukun kahvaa, tuntui kuin olisin hypännyt tuhansia vuosia ajassa taaksepäin. Sieltä on löytynyt kolikoita, koruja, patsaan osia, nauvoja, vaatteiden osia... Aiemmin löytyi juutalaisen ylipapin viitan kultainen kulkunen, josta toisessa Mooseksen kirjassa puhutaan. Matkat ympäri Israelia avaavat Raamatun niin, että se tulee sydämen ja järjen tasolla todemmaksi. Se ei ollutkaan satua.

Jeesuksen Pyhän haudan kirkon edessä on iso piha-alue, jossa ihmiset istuskelevat, leppäävät ja juttelevat. Erässä keskustelussa tuli esiin se yksi ja ainoa asia, joka avaa uskon: tieto

siitä että me olemme kaikki tehneet pahasti väärin jossain kohtaa elämäämme. Meillä on kaikille syntiä sydämessä, toisella ajatuksen, useimmilla tekojen ja sanojen osalla. Eräs mies sanoi, että hän ymmärsi Jumalan hyvyyden vasta ymmärrettyään oman syntisyyden. Jumalan hyvyys vetää meitä puoleensa. Jeesus joka kuoli, haudattiin ja nousi ylös kuolleista juurikin Jerusalemissa, on se Jumalan pelastava kustu ja kädenojennus, joka antaa ikuisen elämän kuoleman jälkeen. Ei ole hienompaa asiaa kuin nähdä ihminen, joka tietää saaneensa kaikki syntinsä anteeksi. Se on kuin kirkas valo keskellä pimeää maailmaa.

Raamatun maa antaa hyvät puitteet syventää uskoa, mutta Raamatun sanoma Jeesuksesta on se joka todella avaa uskon omalle kohdalle.

Heidi T

Qumranin luolista lähellä Kuollutta merta on löydetty vanhoista kääristä mm. Jesajan kirja lähes kokonaan. Radiohiilijaitoksen tekstianalyysien ja käsiala-analyysien perusteella kirjoitukset on tehty eri aikoina 100-luvun eKr. ja ensimmäisen vuosisadan välisenä aikana.

Muinaisen Samarian kaupungin Sikemin lähellä on Jaakobin ikivanha kaivo, josta edelleen saa raikasta lähdevettä.

Kun usko hiipuu – räsymattorohkaisua uskossa uupuneille

Vastaukset viipyvät. Lankeemukset lannistavat. Kipu kasvaa ja haaveet hajoavat. Odotin apuasi Jeesus. Uskoin kaikkivaltiutesi. Mutta nyt on uskoni kuin suitseva kynttilänsydän. Liian paljon pettymystä, liian monta menetystä.

Kudoit minut kokoon äitini kohdussa. Päiväni olivat kirjoitetut kirjaasi, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut. Lupasit olla kanssani; pelastaa ja puolustaa; antaa tulevaisuuden ja toivon. Mutta en tunne läheisyyttäsi. En kuule ääntäsi. Ihoni tuntee vain iskuja. Kipujen kaiut kolisevat korvissani. Missä viivyt, Kokoonkutojani? Tuttuja mietteitä matkani varrelta. Kukaties sinunkin?

Elämää verrataan räsymattoon ja taivaallista Isää sen kutojaan. Minä en osaa kutoa mattoja...en totta puhuakseni mitään muutakaan. Osaan kuitenkin kysellä ja googlata. Ja koska halusin tietää, miten homma pääpiirteissään etenee, konsultoin käsitöissä kunnostautunutta anoppiani ja sukelsin muutamien muiden konkarikutojien kotisivuille. Selvisi, että niin iskut kuin kolinakin kuuluvat kangaspuilla työskentelyyn.

Itse asiassa juuri ne todistavat Kutojan olevan työn touhussa. Vilkaistaanpa vähän tarkemmin maton valmistuksen päävaiheita miettien samalla, mitä ne merkitsevät, kun kutojana on taivaallinen Isämme ja valmistavana mattona elämämme.

Ennen varsinaisen kudonnan aloittamista **Isä suunnittelee tarkkaan**, mitä värejä ja kuvioita (lahjoja ja luonteenpiirteitä) hän mattooni haluaa ja mihin tehtävään minua valmistaa. Maton mittakin (elämäni pituus) on jo hänen tiedossaan. Seuraavaksi **Isä luo vahvasta langasta** (rakkaudesta ja uskollisuudesta) **loimen**. Se on taivaasta maan päälle kulkevien elämänlankojen –lain ja evankeliumin – järjestelmä, joka muodostaa turvallisen kasvukehyksen. **Sen hän** varsinkin **vaikeiden työvaiheiden** (Ainoan Poikansa uhraamisen) **myötä laittaa kangaspuihin**

(mestarilliseen maailmanjärjestykseensä). **Polkuset Isä sitoo erityisellä tarkkuudella;** tuo toimenpide kun määrittää mattooni muodostuvan kuvion (tehtäväni maan päällä).

Varsinainen **kutominen alkaa Isän painellessa polkusia ja syöttäessä** sen seurauksena vuoroin painuvien, vuoroin nousevien **loimilankojen väliin syntyvään viiriöön sukuloita** (johdatus-ta), **joiden ympärille hän on kieputtanut** tarkoin valitseman **matonkuteet – niin vaaleat kuin tummatkin** (elämäni ilot ja itkut, siunaukset ja sallimukset). **Kuteina Isä käyttää aina sekä uutta että vanhaa** – sitäkin, mitä toiset pitävät täysin käyttökelttomana tai rikki menneenä (kipeitä elämäkokemuksia). **Hän puhdistaa kangaspatat huolellisesti** (antaa anteeksi Jeesuksen ristintyön

"Oi, tuhatsäikein sukkula käy elon kudosten.
Öin päivin joka haihtuvainen hetki.
Sen tummat langat, painavat on mustain murheiden,
Kun kauas kaikkos sielun suviretki.
Mutt' ilman murheen säikeitä, näit' pilviaikoja,
ja kärsimystä sydämen ja kyynelkoulua.
Ei kudoksemme arvokasta oisi.

Oi, tuhatsäikein sukkula käy elon kudoksen,
Se kunnes värit kaunehimmat luopi.
Luo onnen hetkin pirta siihen kultahohtehen,
puun latvan laill' kun sielu päivää juopi.
Mutt' kelvoton se silti ois, jos aina iloittais,
myös alituinen kultaloiste arkiseksi saisi
eik' kudoksemme arvokasta oisi.

Siis kiitos, Herra, murheista, ja kiitos riemuista,
Joit kätes kudokseeni kirjaileepi.
Siis kiitos onnenpäivistä, ja rauhan lahjoista.
Ja kiitos myös kun sydän vapiseepi.
Sä ethän pahaä pienintäkään salli lapselles.
Öin päivin lakkaamatta valvoo Isän katsehes.
Et' kudokseni arvokasta oisi."

(Suom. san. Julia Hellqvist)

tähden) ja leikkaa ne sitten **so piviksi suikaleiksi**. Pölyinen prosessi ottaa aikaa (arinoa tarvitsevaaksi tunnustautuminen ja Jumalan työstettäväksi suostuminen on ihmiselle äärimmäisen vaikeaa).

Loimen väliin **kudottavien kangaskerrosten tulee muodostaa mattoon kestävä rakenne**. Siksi **Isä iskee ne pirralla** (viisaudellaan ja kaikkivaltiuudellaan) **lujasti paikoilleen**. Lukemattomien työtuntien ja periksiantamattoman louskutuksen (kaikkensa antava, ansioton rakkaus minun osakseni) **lopuksi on aika sitoa solmut maton päihin** (siirtymiseni ajasta iäisytyteen). Solmimistapoja on erilaisia. Isä valitsee juuri oikean.

Jos minä kutoisin elämäni maton, toimisin monessa toisin. Laittaisin vain vaaleita sävyjä

(iloa, onnea ja mukavia muistoja). Kuvion pitäisin yksinkertaisena (mutkat hidastavat matkantekoa) ja kuteiksi valitsisin vain upouutta (ei menneisyyden pölyjä tai rikkinäisyyttä). Kangaskerroksia en iskisi turhan tiiviiseen (iskut sattuvat) ja välttäisin meteliä. Kaiken kaikkiaan tahtoisin, että valmista syntyy mahdollisimman nopeasti — ja

*Miksi olet masentunut, sieluni,
miksi olet niin levoton? Odota
Jumalaa. Vielä saan kiittää häntä,
Jumalaani, auttajaani.*

Ps.42:12

helposti. Vaan millainen olisi lopputulos? Mattoni ei kestäisi käyttöä. Se likaantuisi, rispaantuisi ja purkautuisi ennen pitkää kokonaan. Kauneus katoaisi kuin tuhka tuuleen eikä matosta olisi enää seinävaatteeksikaan

— kovasta käytöstä puhumattakaan.

Päädyn toistamaan alussa sanomani: En osaa kutoa. Mutta Isäni osaa. Ajatteluni on rajoitunutta ja aikakäsitykseni ahdas. Asiat, joita pyydän, ovat monisyisempiä kuin ymmärrän. Elän yhtä raitaa kerrallaan, kykenemättömänä katsomaan kokonaisuutta. Unohdan, kuka sukkuloita lennättää.

Nostan siksi, lapsen lailla käteni ylös, kohti kangaspuita käyttävää Isää ja huudan: "Ota syliin."

Painaudun hänen rintaansa vasten ja kuuntele. Kolisee kuten ennenkin. Mutta nyt tiedän, miksi. On syntymässä uutta — Mestariteos, joka julistaa Kutojansa kunnia.

Marianna Hildén

LAHJOITUSTEN KOHDEKOHTAISET VIITENUMEROT

TYÖNTEKIJÄT:

Ilkka Päiväsaari.....	94016
Miina Makkonen.....	94045
Paula Jääskö.....	94074
Helena Vähäkangas.....	94142

PIIRIN OMAT KOHTEET:

Hämeen piirin	
yleiskannatus.....	94087
Mihin eniten tarvitaan	94126
Evankelioimistyö.....	94414
Katuevankeliointi.....	94401
Pisara -lehti.....	94100
Radiotyö.....	94113
Maakuntatyö.....	94456
Lähetyskoti TRE.....	94139
Keidas HML.....	94333
Keidasvuokrakeräys.....	94320
Mainonta.....	94252
Miestyö.....	94443
Naistyö.....	94430
Maahanmuuttajatyö.....	94427
Juniori- ja perhettyö.....	94058
Juniorityönmateriaali.....	94265
UUSI työntekijäkeräys	94197

LÄHETIT:

Alajoet.....	21513
Anu M.....	22402
Greed Teija.....	20103
Keskinen Liliann.....	21306
Ollit.....	32968
Rantamäet.....	23391
Syrjätie Markus & Kia.....	21542
Tohmola Heidi.....	24507
Tuovinen Anne.....	34762
Vuorinen Asta.....	38247
Vähäkangas Anna.....	25593
M Juhani.....	32609

Muilla viitteillä tulevat lahjoitukset kohdistetaan Hämeen Kansanlähetyksen kotimaan työn hyväksi.

LAHJOITUS-
NUMEROT ja
MOBILEPAY

SOITA 0600 18210

Lahjoitus 10,01 € /
puhelu + pvm

SOITA 0600 18220

Lahjoitus 20,45 € /
puhelu + pvm

MOBILEPAY 51283

Syötä haluamasi
summa ja viesti.

Kiitos!

Rahankeräyslupa –
RA/2021/1201

**Yleislahjoitustilimme numero on
TSOP FI71 5730 0820 0457 02 ja BIC OKOYFIHH**
Käytäthän kohdekohtaisia viitenumeroita – säästämme kuluissa
ja helpotamme kirjanpitoa.

PALVELUKORTTI

- Kyllä kiitos! **Tilaan** itselleni 4 kertaa vuodessa maksutta ilmestyvän **Pisara -lehden**
- Perun Pisaran tilauksen
- Vaihdan tilauksen** paperiversion sijaan sähköpostiini
- Osoitteeni on muuttunut:** teen osoitteenmuutoksen
- Haluan, että minuun otetaan yhteyttä**

Palauta tämä kortti työntekijälle tai postitse:
HAKL, Hämeenpuisto 41 b,
33200 Tampere

Nimi ja vanha osoite:

Uusi osoite:

Sähköposti:

Puhelin:

Kun aiheeksi tälle tekstil-le annettiin johdatus, oli ensimmäinen reaktioni, etten voi kirjoittaa mistään. En ole koskaan nähnyt tulisia kirjaimia seinillä, pilvistä ei ole muodostunut nuolta, en ole edes kuullut ääntä, joka kertoisi mihiin korkeakouluun tulisi hakea. Epätoivo valtasi mieleni ja yritin epätoivoisesti kelata mielessäni kaikkia kokemiani konkreettisia ylikuonnollisia johdatusuksen ihmeitä. Ei mitään. Ei kertakaikkisesti mitään kirjoittamisen arvoista.

Olisiko kuitenkin? Olen syntynyt ja asunut 14-vuotiaaksi Vaasassa. Halusin myös jäädä sinne. Yhtäkkiä perheemme muutti toiselle puolen Suomea Joensuuhun. Koko elämäni tuntui menneen palasiksi ja jouduin luopumaan kaikista ystäväistäni. Toisaalta, jos olisin jäänyt Vaasaan, en olisi ikinä käynyt Ryttylässä nuortentapahtumissa, sillä ei ollut ketään, kenen kanssa matkustaa. Joensuussa tutustuin riparikaveriini, jonka kanssa matkustimme neljä vuotta jokaiseen nuorten tapahtumaan Hausjärven kuntaan Kansalähetysopistolle. Pidimme myös yhdessä pyhäkoulua Joensuussa. Noina vuosina kasvoin kristittyinä valtavasti. Ne olivat kiipeitä vuosia, mutta jälkepäin näen sen koko ajan olleen valtavan suurta johdatusta.

Kun valmistuin ylioppilaaksi, olin päättänyt hakea lääkäriksi.

IHMEETÖN ELÄMÄNI

Vanhempani olivat juuri eronneet, olin palanut loppuun lukiossa ja elämäntapani olivat retuperällä. Kiitos Jeesukselle, etten päässyt suoraan opiskelemaan. Olisin ollut lopussa jo kouluun mennessäsi, minäkuvani oli vääristynyt ja kaipasin lepoa. Opiskelun sijaan olin vuoden Ryttylässä nuorisotyölinjalla, sen jälkeen vuoden pikaruokaravintolassa töissä. Tuona aikana sain rauhassa palautua ja parantua. Aloitin liikunnan, söin ja nukuin paremmin.

Kolmatta kertaa lääketieteelliseen hakiessani olin miettinyt B-vaihtoehtoa. Äitini ehdotti fysioterapiaa. Ala kuulosti hauskalta, ja ajattelin hakea. Kahta vuotta aiemmin en olisi edes harkinnut alaa, joka jollain tavoin liittyisi liikuntaan. Nyt olin

kypsynyt tarpeeksi ja itseluottamukseni oli kasvanut. Luulen, että myös Yläkerrassa minut todettiin valmiiksi kouluun. Epäonnistuin lääketieteellisen pääsykokeissa mestarillisesti. Sain kuitenkin paikan Tampereen ammattikorkeakoululta fysioterapeutin koulutusohjelmaan. Edessä oli muutto Tampereelle.

Opiskelen nyt kolmatta vuotta. En voisi olla paremmalla alalla juuri nyt. Saan olla ”kiinni” asiakkaissa ja käyttää aikaa heidän hyvinvointiinsa huomattavasti

lääkäriä enemmän. Kaikki kunnia toki heillekin, minun ei kuitenkaan kannattaisi olla vierisellä kampuksella pohtimassa lääkityksiä. Voin paremmin kuin aiemmin, minäkuvani on korjaantunut ja osaan hallita voimavarojani paremmin kuin lukiossa. Saan jopa olla vetämässä nuorteniltoja.

En ole siis nähnyt mitään enneaika, en ole saanut profetiaa tai tiedonsanoja. En ole edes kohdannut enkelvartiota. Omassa sisimmässäni kuitenkin tiedän, että vaikeuksien ja pettymysten kautta minua on kuljetettu juuri tälle paikalle. Ja tietenkin myös tästä eteenpäin, missä ikinä ”eteenpäin” onkaan.

Emilia Mäkelä

VOIKO LAPSI USKOA?

Monien mielestä lapsi on pohjimmiltaan hyvä. Hän on kuin puhdas sivu, jonka persoonan kehitys riippuu kokonaan niistä merkinnöistä, joita vanhemmat, opettajat, kaverit ja muu ympäristö tälle sivulle tekevät.

Mitä Jumala sanoo?

Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. (1 Ms 1:27)

Syntiinlankeemuksen tähden lapsikin on

- syntiseksi syntynyt (Psa 51:7)
- hengellisesti kuollut ja erossa Jumalasta (Ef 2: 1,5, Room 3:23)

Lapsikin on luonnostaan syntinen, hänen luonnollinen taipumuksensa johtaa hänet toimimaan Jumalaa vastaan ja synty vaikuttaa koko hänen olemukseensa.

Ainoa apu lapsellekin on kääntäminen Jeesuksen puoleen, uskominen Jeesukseen.

Vanhassa testamentissa Jumalan kansaa kehoitettiin toistuvasti opettamaan lapsia. Miksi?

5 Moos 31: 12-13 ”että kaikki kuulisivat ja oppisivat lain, pelkäisivät Herraa, teidän Jumalaanne ja tarkoin noudattaisivat tämän lain käskyjä.”

He eivät opettaneet lapsia vain antaakseen heille tietoa Jumalasta, vaan siksi, että lapset oppisivat tuntemaan Jumalan ja elämään hänen tahtonsa mukaan.

Psa 78:7 puhuu lapsista, jotka turvautuvat Jumalaan.

Uudessa testamentissa Matt 18. luvussa Jeesus puhuu ”vähäisistä, jotka uskovat”.

Joh 3:16 sanoo, että **kuka tahansa**, joka uskoo, pelastuu.

Apt 13:39 puhuu **jokaisesta**, joka uskoo

Joh 1:12 sanoo, että **kaikista niistä**, jotka ottivat Jeesuksen vastaan, tuli Jumalan lapsia. Mitään rotuun, kansallisuuteen tai ikään liittyviä rajoituksia ei mainita.

Voiko lapsi sitten ymmärtää mistä pelastuksessa on kysymys?

Jotkut väittävät, ettei lapsi kykene ymmärtämään, miksi hänen tulee pelastua tai miten hän voi pelastua.

Kukaan ei voi ymmärtää hengellisiä totuuksia ikänsä tai älykkyytensä perusteella. Niiden ymmärtämiseen tarvitaan Jumalan hengen valoa.

Matt 11:25 Jeesus sanoo: ”.. olet salannut tämän viisailta ja oppineilta, mutta ilmoittanut sen lapsenmielisille.”

Joh 16:13 ”kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden.”

Pyhä Henki, joka kykenee avaamaan aikuisen sydämen ja mielen, pystyy antamaan ymmärryksen myös lapselle.

Kokemus opettaa, että lapsikin voi uudestisyntyä

Kristillisen seurakunnan historia opettaa, että monet tunnetut kristityt ovat tulleet uskoon lapsena.

Jonathan Edwards, 1700-luvun tunnettu saarnaaja, tuli uskoon 7-vuotiaana.

Corrie ten Boom tuli uskoon 5-vuotiaana.

Lordi Chafesbury, kuuluisa englantilainen uskonpuhdistaja, pelastui 8-vuotiaana.

Oletko vakuuttunut, että Raamatun mukaan lapsetkin tarvitsevat uskoa Jeesukseen ja voivat pelastua?

Jos olet, tunne vastuusi:

KERRO EVANKELIUMI - OPETA LAPSILLE RAAMATTUA - RUKOILE LASTEN PUOLESTA

Tehtävällä on kiire!

Raamatun vastaiset vaikutteet pyrkivät voittamaan lasten sydämet ja mielet. Lapset tarvitsevat lujan perustan elämälleen.

Kun lapsi pelastuu, pelastuu kokonainen elämä!

Jos uskomme mitä Jumalan Sana sanoo, ymmärrämme, että lapsille on vietävä evankeliumi. Vain jos he kuulevat, he voivat uskoa.

Vastuu on meillä aikuisilla ja tehtävällä on kiire.

Helena Vähäkangas
Juniorityöntekijä ja kouluttaja
Hämeen Kansanlahetus

Lähetystyössä Suomessa

Elisabeth Pesonen syntyi ja kasvoi Australiassa. Etsiessään elämänsä Jumalan johdatusta ja sitä, miten voisi palvella Häntä, Elisabeth päätyi vanhempiensa kotimaahan Suomeen.

Isäni muutti nuorena Australiaan auttamaan alkuun Kansanlähetysten työtä suomalaisten siirtolaisten keskuudessa. Siellä hän tapasi myöhemmin äitini, joka oli myös muuttanut Suomesta Australiaan. Minä synnyin Australiassa tähän kristittyyn perheeseen ja annoin elämäni Kristukselle 7-vuotiaana.

Kasvoin kodissa ja seurakunnassa, jossa lähetystyöllä oli merkittävä rooli. Monet sukulaisemme olivat mukana palvelutyössä eri puolilla maailmaa, ja seurakuntamme tuki lähetysaarnaajia ja rukoili heidän puolestaan. Odotin, milloin Jumala kutsuu minut lähetystyöhön. Tiesin jo 11-vuotiaana, että halusin antaa kaiken Jeesukselle ja olin valmis lähetystehtävään. Silloin en vain ollut varma, missä ja milloin se toteutuu.

Kun kasvoin uskossa ja kypsyin Kristuksen tuntemisessa, aloin ymmärtää, että ennen kuin Herra lähettää minut kansojen pariin, voin toimia lähetystyöntekijänä omassa koulussani, naapurustossani ja kaupungissani. Vuoden 2009 lopussa eräässä jumalanpalveluksessa, jossa Suomessa

lähetystyössä palvellut serkkuni oli puhumassa, Herra puhui syvästi sydämeeni: "Nyt on aika, on aika lähteä Suomeen". Itkin ja tiesin, että se on Jumalan puhetta. Minun on aika lähteä Suomeen ja tehdä, mitä Herra käskää.

Tulin Suomeen ensimmäisen kerran vuonna 2010 ja silloin palvelin Jumalaa Youth With A Missionin -lähetysjärjestön kautta Savon alueella. Kun Herra käski minua jäämään Suomeen, pyysin Häntä näyttämään minulle, millainen on Hänen sydämensä Suomea kohtaan. Herra kertoi minulle, että Hän on kasvattamassa Suomeen Jeesukseen intohimoisesti rakastuneiden nuorten sukupolvea. Minä haluan nähdä tämän toteutuvan!

Kun Jumala näyttää sinulle oman sydämensä tahdon ihmisiä ja jotakin kansaa kohtaan, voit saada suuremman rakkauden ja vision kyseistä kansaa kohtaan. Jumala on antanut minulle syvän rakkauden Suomea kohtaan. Kun olin palvellut Jumalaa useita vuosia Savon alueella, Herra johdatti minut takaisin Australiaan muutamaksi vuodeksi. Suomi oli edelleen syvästi sydämelläni,

mutta tiesin, että minun oli oltava poissa jonkin aikaa.

Jumala lähetti minut takaisin Suomeen toukokuun 2019 lopussa, tällä kertaa muutin Pirkanmaan alueelle. Myöhemmin Herra johdatti minut liittymään New Hope Mission Church seurakuntaan. Vuonna 2021 muutin Hämeenlinnaan ja vuoden 2022 alussa aloitin työt New Hope Mission Church Hämeenlinnan seurakunnassa. Autan ja teen pioneerityötä kansainvälisessä rukous- ja esirukousprojektissa.

Haluamme nähdä Jumalan kouluttavan ja varustavan ihmisiä ymmärtämään, keitä he ovat Kristuksessa, mikä on heidän auktoriteettinsa Kristuksessa, sekä oppimaan kuulemaan Jumalan sydämen äänen rukouksessa. Opetamme myös, miten toteuttaa esirukousta kansojen puolesta. Herra on kutsunut suomalaisia tuntemaan Hänen sydämensä ja rukoilemaan rohkeasti kansojen puolesta. Olen innoissani siitä, mitä Jumala on valmistanut ihmisille Hämeenlinnassa ja Suomen kansakunnassa.

Elisabeth Pesonen

”Sinä olet minun suojani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni”

Ps. 119:114

Näillä psalmin sanoilla haluan tervehtiä sinua rakas Pisara –lehden lukija. Mitä enemmän vuosia kertyy, sitä arvokkaampana pidän sitä, että saan koko painollani levätä siinä tietoisuudessa, että Jumala on uskollinen ja luotettava. Hän ei totisesti hylkää eikä jätä, ei siinäkään vaiheessa, jolloin ihmisen omat fyysiset ja psyykkiset kyvyt riisutaan. Sanoohan Herrera profeettansa kautta myös: **”Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, haamaan harmaantumiseen saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vatedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan.”**

Aikoinaan, noin 44 vuotta sitten, tapahtui omassa elämänsänikin se ihme, että sain armon tulla tietoiseksi siitä, että elän elämäni erossa Jumalasta. Sain ymmärryksen siitä, että elämäni kallein asia on tämän asian kuntoon saattaminen. Ja se puolestaan ei ollut, eikä ole mahdollista ilman Golgataa, ilman sitä kallisarvoista sovitus-ta, että viaton tehdään syylliseksi, että syyllinen voidaan julistaa viattomaksi.

Tuolloin tapahtui myöskin se ihme, että Jeesuksesta tuli luotettavin henkilö, puhuiapa Hän ajallisista taikka iankaikkisista. Meidän ei enää tarvitse arvuutella, ”millainen ainoa todellinen

Jumala ja kaiken Luoja on”. Sanoohan Jeesus; ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän”. Jos siis haluamme oppia tuntemaan Jumalaamme paremmin, tutustu kaamme Jeesukseen.

Olen hiljakkoin, viime vuoden lopulla saatellut pitkäaikaisen ja rakkaan puolisoni sille rajalle, jossa siirrytään ajasta ikuisuuteen. Tämäkin elämäntilanne kirkasti valtavalla ja lohduttavalla tavalla sitä tosiasiata, mikä armo on, että olimme saaneet vuosikymmeniä tehdä matkaa ”kuoleman voit-tajan, elämän ruhtinaan kansa”. Kuinka valtavan lohduttavaa on saatella rakasta ihmistä Hänen huomaansa, jolla on valta totuudessa pysyen sanoa: **”Ei yksikään, joka minuun usko, ikinä kuole”.**

Kuinka ihana oli kuulla jo ehkä tajuttomuuden rajoilla olleen puolisoni suusta sanat: ”Kiitos Jeesus”. Nämä sanat siinä tilanteessa loi jotakin käsittämätöntä lohdutusta ja turvallisuutta. Hän on luotettava ja uskollinen.

Kun Jumala aikanaan teki päätöksen siitä, että Hän luo olennon, joka on Hänen kuvansa ja Hänen kaltaisensa, Hän laski perustan kaikelle sille, mistä elämässä on kyse. Hän ei ole koskaan muuttanut tätä tavoitettaan ja sen vuoksi elämää on tarkasteltava tästä päämäärästä käsin.

Ja kun temppeli rakennettiin, tehtiin se kivistä, jotka tulivat valmiina louhimosta, niin ettei kuulunut vasaran, ei minkään rauta-aseen kalketta temppeliä rakennettaessa.

1.Kun. 6:7

Raamatun mukaan Jeesuksen omat ovat ”eläviä kiviä”, Jumalan Hengen temppelissä.

Ajallinen elämä on ikään kuin ”louhimossa” oloa, jossa meitä työstetään ”Mestarin” suunnitelman mukaan, sopivaksi tuohon suureen rakennukseen, josta Ilmestyskirja sanoo, että se on ”Karitsan morsian ja Karitsan vaimo”. Voi olla, että meistä joudutaan joskus hiomaan joitakin särmiä, joka voi sattua. Mutta lopputulos on tärkein. Rukoilihan Jeesus: **”Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni.”**

Sinua siunaten Esa Heinonen

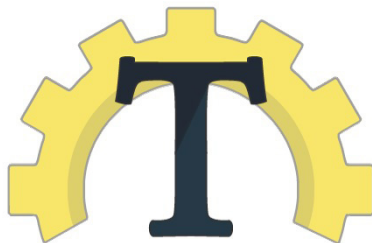
Posti Green

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen Hämeenpuisto 41 b, 33200 Tampere

**KLIKKAA JA
TUTUSTU!**

*Elämää ja elämäntarinoita,
ajattelemisen aihetta uskon
kysymysten äärellä, videoita,
luettavaa yms.*

SUUNNITTELU

www.t-suunnittelu.fi